

"ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ", ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΤΛΟΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ἑτησία δραχμαὶ 12.
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ δραχμαὶ 2.
ΓΡΑΦΕΙΑ Ὀδός Χαριλάου Τερψικούπη ἀριθ. 22α

ΤΕΥΧΟΣ 239—240
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1921

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν 1920
ὑπὸ Κ.

Τὸ ἐμβατήζειν τοῦ Ἱεροῦ λόχου ὑπὸ Ιακ. Δαγιάτη καὶ Κ. Ραδου.

Σημειώσεις ἐνδὲ μηρὸς, ὑπὸ Δάφνιδος
Ἀντιλαλοί.

Ἡ ξένη πνευματικὴ κίνησις.

Τὰ Ἀθηνῶν καὶ Θέατρα, ὑπὸ Κ.

Σιναυλίαι.

Γράμματα καὶ Τέχναι. (Εἰκαστικὰ τέχναι.—Διαλέξεις—Σύμμικτα).

Ἐνεκα τῶν μεγάλων δικτυῶν τῆς ἐκδόσεως τῆς «Πινακοθήκης» ἡ συνδομὴ τῆς ἐπὶ ἐκλειτοῦ γάρ τον ἐκδόσεως αὐξάνει εἰς δρ. 20 ἑτησίως. Ἡ συνδρομὴ παραμένει ἡ αὐτὴ (δρ. 12) διὰ τὴν ἐπὶ κοινοῦ χάρτου ἔκδοσιν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λαμβάνουν τὴν κοινὴν ἔκδοσιν παρὰ αλοῦνται νῦ μᾶς εἰδοποιήσουν.

Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητὰς ἡ συνδρομὴ ἐννοεῖται πάντοτε εἰς φράγκα χριστὰ καὶ οὐχὶ εἰς δραχμὰς καὶ ἐὰν ἥθελε πληθωρὴ αὕτη εἰς Ἀθήνας.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΑΜΑΤΑ

Ἀνεκαλύφθησαν ἐν Νέᾳ Ἀγχιάλῳ τοῦ Ἀλμυροῦ ἔξι σειροφύγων μονόλιθοι μετὰ καλυπτήρων λίθων οηκομόρρων, ὃν δὲ εἰς μετ' ἐπιγραφῆς τῶν Ρωμαϊκῶν χερόνων, σεσυλημένοι ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτήτος ἥδη.

Ἀνηρισμένων θεμελίων ἐν τῇ συνοικίᾳ Καπακλί τοῦ Βόλου ἀνεκαλύφθη κριστιανικὸν νεκροταφεῖον τῶν 6 ἢ 7 πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων μετὰ διαχωρισμάτων κατὰ τετράγωνα καὶ δρόμους ἐκ τούχων ἀσβεστοκιτίστων, ἐν τῷ δοποφρέδειον τοῦ Καμαρωτοῖς τάφοι, ὃν τινες μετὰ κτερισμάτων καὶ ὁρθογώνιοι κτιστοί μετ' ἐπιστρώσεων πλακῶν λευκοῦ μαρμάρου ἢ πρασίνου ἀτρακηνοῦ, καὶ ἐπιπλατισμένοι διὰ πλακῶν μαρμαρίνων, ἄνευ διμοις κτερισμά-

των. Τὸ σπουδαιότερον αὐτῶν είναι εἰς τεμάχια συναρμολογηθέντα πιάτον μετὰ κοσμημάτων σηκωτῶν κιτρίνων ἀπὸ καφεΐδοντος ἐδάφους (fondo) καὶ ταῦ ἐν τῷ μέσῳ, ἵσως τοῦ Ζ' ἢ Η' μ. Χ. αἰώνος. Ἡ ἀνασκαφὴ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ Ν. Γιαννοπούλου. διστὶς εὗδε καὶ δάτεδον ψηφιδωτόν, ὅπερ κατὰ τὸ ἥμισυ κατεστράφη ὑπὸ τῶν ἐργατῶν.

— Υπὸ τῆς Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἐνεργοῦνται ἀνασκαφαὶ περὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους. Ἐνδρέθη πλάξ μετ' ἀκαταλήτου εἰς την θεραφεῖς μόνον.

— Εἰς τὸ λόφον τῶν Παγασῶν ἔνθα ἐνεργοῦνται ἀνασκαφαὶ ἀνεκαλύφθητον μυκηναῖον ἢ μινωϊκὸν ἀνάκτορον εἰς πολὺ καλὴν κατάστασιν, ἀνήκον τῷ προφανῶς εἰς τοὺς μυθολογούς Πελίαν καὶ Λίσσων. Ἐντὸς αὐτοῦ φινέται διτὶ ἀπειφασίσθη καὶ ἐκανονισθῆ ἡ Ἀργοναυτικὴ ἐκστρατεία, τῆς δοποὶς δὲν είνε ἀπιθανον τὰ ἑρεμῆ ἀπειδόντις εἰς τὰς τοιχογραφίας τοῦ ἀγαλμάτροφου.

— Οἱ αὐτὸς ἐν Θεσσαλίᾳ ἔφορος ἀρχαιοτήτων καὶ Ἀρβανιτόπονος ἀνένθουσι εἰς τὰς Φερρώδες βιοφέριας τοῦ σημερινοῦ Βελεστίνου, μέγαν ναὸν ἵσον πρός τὸν ἐν Ολυμπίᾳ ναὸν τοῦ Διός, εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Ο στερεοπάτης τοῦ ναοῦ μὲν τρεῖς βιοδύμίδες σιέζεται τελείως· Ἐπίσης μέλη ἀρχιτεκτονικὲς ἐν ζωφάδες βιοφάς, τριώματα μαρμαρίνων ἀνδριάντων πολύνων καὶ γαλιῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἀφειρομάτων. Ἐπίσης εὐρέθησαν σπουδαιότεραι ἐπιγραφαὶ εἰς 10 χαλκᾶς πλάκας, μὲ νόμιμους καὶ ψηφίσματα τῶν ἀρχῶν τοῦ θεοῦ θεοῦ τοῦ Καλλίπειας.

Κατὰ τὰς ἐνεργούμενας ἐν συνοικίᾳ Βαρδαρίου ἀνασκαφὰς εὑρέθησαν δύο μεγάλα ἀγάλματα γυναικῶν θεοτήτων καλῆς τέχνης, ἀκέφαλα δύματα. Τὸ ἐν ἑκατούντων υποτίθεται διτὶ εἰνε ἡ λεγομένη Ἀρφούνιτη ἐν Κήποις τοῦ Ἀλκαμάνους. Ἐπίσης ἀνεκαλύφθη καὶ ἀρχαῖον οἰκοδόμημα, τὸ διποίον ὑποτίθεται διτὶ είναι διὰ τοῦ Αἴγυπτίου θεοῦ Σεράπιδος.

— Εἰς τὸ Γύνειον, παρὰ τὸν ἑκατὸν τοῦ Αγνίας Σοφίας, ἀνεκαλύφθη, κατόπιν ἀνασκαφῶν, μία σαρκοφάγος εἰς τὸ διπό μέρος τῆς δοποὶς ἑταίρους εἰς ἀνήρ καὶ μία γυνὴ ἔξητλωμάνοι. Τὸ εὔρημα ἀνήκει εἰς τοὺς ἐλληνιστικοὺς χρόνους.

— Ἐν τῇ ἐνταῦθα Ιταλικῇ ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ διευθυντής ταύτης καὶ Δέλλα Σάτα ἔκαμψεν εὐρύτερον εἰσηγήσιν τῶν ἐργασίων τῆς Σ οὔης, μεθ' ὅ διμήλησεν δὲ τὸν ἑταίρων τοῦ Αγκοπόλεως ἀρχαιοτάτων ἀντιτομῶν τοῦ Απόλλωνος καὶ τοῦ Πανός Μετ' ἀνένθινον δὲ. Γκουίδη ἔξεδηκε διὰ μακρῶν τὰ περὶ τοῦ καλουμένου «Βαλασσανοῦ τείχους» διπερ καὶ αὐτὸς διτὶ ἀκαταμαχήτως ἐπικυψημάτων ἀπέδειξεν διτὶ εἰνε μεσιανικὸν καὶ δὴ φραγκικὸν. Ο κ. Γκουίδη ἐνδιέτριψεν καὶ πιρὶ τοὺς «Ἐργεῖς τῶν Κοσμητῶν».

— Κατὰ τὰς ἐνεργούμενας ὑπὸ τοῦ ἐφόδους Αλεξ. Φιλιαδελφέως ἀνασκαφαὶ πιαὶ τὸ Μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους ἀνεκαλύφθη θεμέλιον καὶ ἐπέροιν κορηγικού μηνύμενον πρὸς Ν. τοῦ ὑπάρχοντος. Πλατίσιον δὲ τούτον εἰς ίκανον βιθοῦ ἀπεκαλύφθη καὶ τιτῆμα τῆς θερινοῦ διδοῦ Τριτόδων, ητοι ἥτο μία τῶν σημαντικωτάτων λεωφόρων τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Αθηνῶν, ἄγονα μάτιον ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς πρὸς τὸ Θέατρον τοῦ Διονύσου. Ἐκαλεῖτο δὲ «Τριτόδων» διότι ἐκατέρωθεν ἐκομεῖτο ὑπὸ πολλῶν κουνηγικῶν μηνημάτων, διὸ τὸ Λυσικράτειον, ἐφ' ὧν ἐστηρίζοντο οἱ τρίποδες οὓς οἱ νικηταὶ τῶν Διονυσιακῶν ἀγώνων ἀνέθετον εἰς τὸν Διόνυσον. Ἡ ἀνασκαφὴ γίνεται δαπάναις τῆς ἀρχαιολογικῆς Εταιρείας, ητοι τοῦ πρέπει νὰ συνεχίσῃ ταύτην, ἐφ' ὃσον τούλαχιστον ὑπάρχει ἐλεύθερος κώδικος, διότι διστηχῶν, καὶ διότι διστηχῶν, καὶ διότι διστηχῶν.

— Διωρίσθη ἔφορος ἀρχαιοτήτων Μεσσηνίας ὁ κ. Θ. Καραχάλιος.